

A portrait of an elderly man with white hair, wearing a dark vest over a light blue shirt. He is smiling slightly and looking towards the camera. The background is a textured, light-colored wall. The text is overlaid on the lower part of the image.

Vladimír Ráček

ČLOVĚK, KŘESŤAN, PÉTÉPÁK

Mládí

Vladimír Ráček se narodil ve Křoví, 18. května 1927. Vyrůstal na venkově, kde měli malé hospodářství. Chodil do obecné školy ve Křoví a později do měšťanky ve Velké Bíteši. Musel společně s jeho sourozenci pracovat na poli a starat se o dobytek. S otcem si tykali, ale s přísnější matkou si po celý život vykali.

„No a tak co jsem teď měl dělat, doma sice byla potřeba síla, ale přihlásil jsem se k Baťům. Ti mě přijali do Třebíče, Boroviny.“

Cesta do Brazílie

„Vyrázili jsme v pětáctyřicátém roce, myslím v červenci směrem do Francie, do nějakého přístavu, představovali jsme si Cannes, že se tam nalodíme a pojedeme do Brazílie k Baťovi.“

Společně tři pracovníci Baťovy továrny vyrazili až do Aše a pěšky přešli hranice. V americké části západního Německa tvrdili, že pracovali v Německu a že si jdou pro věci a Američané jim vystavili doklad, se kterým prošli celý sektor. Angličané je ale poslali zpět. Poté se svezli na černo s Jugoslávci vlakem až do Lublaně.

„Když přišli Rusáci tak jsme měli takovéhle občanské průkazy, napsali nám tam Čech a my jsme si udělali z brambory pěticípou hvězdu a to nám stačilo, abychom se dostali až do Splitu, ale tam nám to nevyšlo a jeli jsme domů zase dobytčákama.“

Později se od známého dozvídá, že jeho matka onemocněla a cestuje zpět do rodného kraje...

Allgemeine
Bürger-
legitimation

des Angehörigen
des Protektorates
Böhmen
und Mähren

Všeobecná
občanská
legitimace

příslušníka
Protektorátu
Čechy
a Morava

Es wird bestätigt, daß die Photographie den Legitimierten darstellt, welche den Legitimationstitel darstellt.
Potvrzuje se, že tato podobizna zobrazuje majitele legitimace

Vladimír Ráček

darstellt, welcher dieselbe hiermit bei mir před úřadem vor der Behörde eingesehen und bestätigt wurde.
dig unferfertig ist.

Vorname - Jméno *Vladimír*

Razítko od „Rusáků“ a improvizovaná hvězda z brambory.

Nástup komunismu a vojna

V roce 1945 ho přijali na Baťovu průmyslovou školu ve Zlíně

„. Půl dne jsme pracovali, dělali jsme pět set párů obuvi za půl dne a odpoledne jsme chodili do školy.“

Při nástupu komunismu v roce 1948 byli všichni, co tuto školu dokončili, posláni po celé republice i na Slovensko. V roce 1949 byl odveden na vojnu do Pardubic do kasáren T. G. Masaryka. Po sporu s velitelem o náboženské svobodě musel jít na prověrku a po dvou hodinách byl převelen k PTP do Mimoně.

Chování: *lesní*

Povinné předměty:

Prospěch:

Ceština	<i>dobry</i>
Ruština	<i>dobry</i>
Angličtina	<i>dobry</i>
Občanská výchova	<i>dobry</i>
Odborné počty a kalkulace	<i>vyborny</i>
Chemie	<i>dobry</i>
Fysika	<i>vyborny</i>
Nauka o látkách	<i>chvalitebny</i>
Odborná nauka	<i>chvalitebny</i>
Odborné kreslení	<i>vyborny</i>
Výroba obuvi	<i>vyborny</i>
Modelářství	<i>dobry</i>
Technologie materiálu	<i>vyborny</i>
Koželužství, gumárenství, textilnictví	<i>dobry</i>
zařízení dílen	<i>dobry</i>

Mistrovská škola obuvnická

Pomocné technické prapory

„Šli jsme po těch prověrkách tři, doprovodili nás s puškou, tam jsme dělali v lesích, potom v Ústí nad Labem v Trmicích, tam jsme pracovali v elektrárně a byli jsme považováni za nepřátele naší společnosti.“

V Lešanech stavěli silnici a tam je převychovali, že je stavovský mír. Pan Ráček si ale držel svůj názor, že dokud trvá mezi lidmi boj, nemůže existovat mír a druhý den dostal rozkaz k přestupu do Ostravy do dolů, ze kterých byl po lékařské prohlídce poslán zpět. Po třech cvičeních byli propuštěni a pan Ráček šel pracovat zpět do Jaroměře.

Stéblová 1960

„Jel jsem z Jaroměře domů a srazili jsme se. Já jsem byl v tom 1. vlaku, nejvíce mrtvých bylo v tom motoráku, co jel z Pardubic a v tom našem kupé tam nás bylo 7, byli tam 2 manželé, kteří to odnesli nejhůře, protože ty spali a měli natažené nohy.“

Pan Vladimír měl naštěstí „jen“ otřes mozku.

„Zajímavé je, že tím nárazem jsme všichni najednou ztratily boty.“

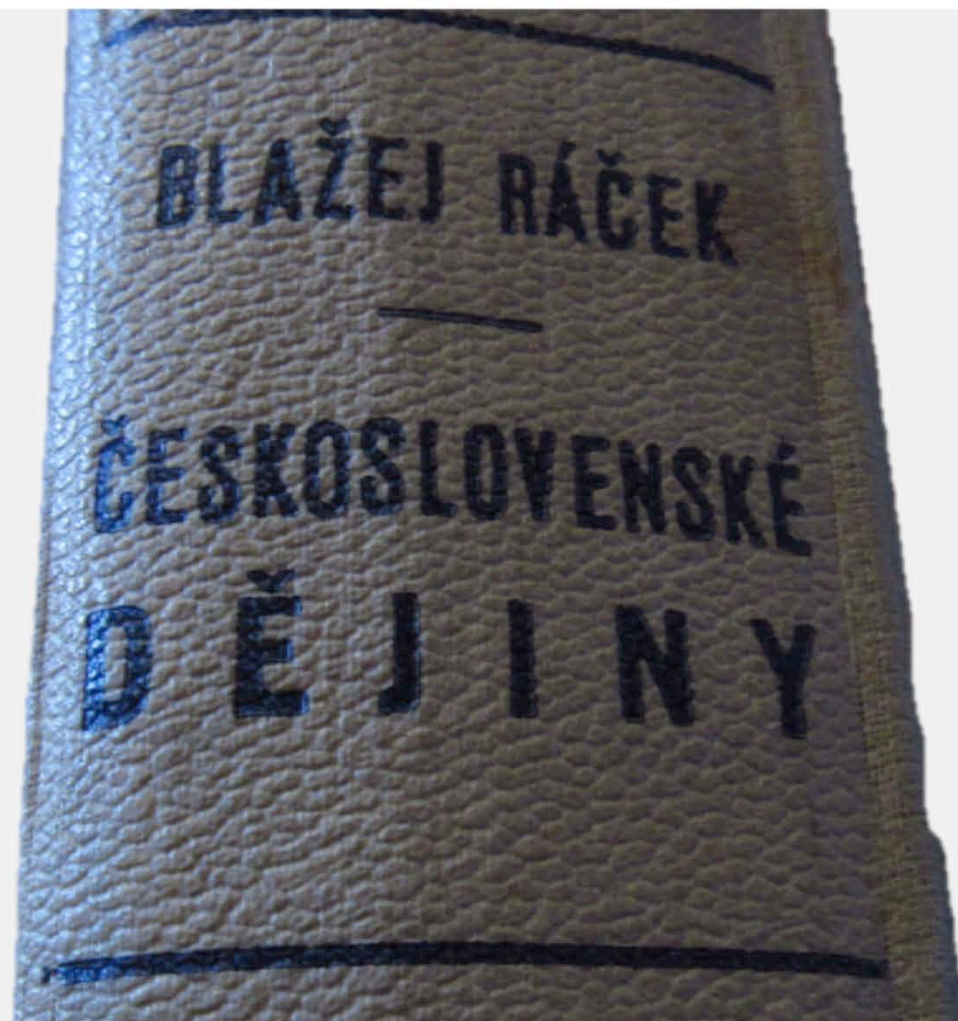
Srážka u Stéblové je považována za nejtragičtější nehodu na českých železnicích.

Zdroj obrázku: www.ceskatelevize.cz

Strýc Blažej Ráček

V tom roce zavřeli strýce Blažeje, ten byl řadovým knězem a profesorem na arcibiskupském gymnáziu v Praze. Byl zavřený na Výrově a ve Valticích. Zatkli ho za to, že prý poslouchal zahraniční rozhlas a psal knihu životopis Kristův.

„Jeden ten výtisk jsem měl i já, sebrali mi ho a odvedli mě na výslech do STB naproti nádraží.“

Blažej Ráček- Československé dějiny

Dnešek

„ S manželkou jsem se seznámil u Saleziánů naproti kasárnám v Pardubicích a už jsme spolu 63 let. Dnes jí je 91 let.“

Pan Ráček je členem Českého svazu PTP a je v okresním výboru VTNP Pardubice. 8. května zavzpomínal a uctil památku padlých společně s ostatními členy svazu.

Pomník československým letcům a parašutistům 2.
světové války

Děkujeme

Jakub Kováč

Michaela Musílková

Ondřej Vlačuška

Dalibor Havlíček

Jan Boch

Pedagogický dohled: **Jarmila Křivková**